

- Žalobkyně se dále domnívá, že uplatnění kritérií PBT na anorganické látky je neslučitelné s jinými právními předpisy zavedenými v oblasti regulovaných chemických látek.
 - Nakonec žalobkyně v souvislosti s látkami, které mají být nahrazeny, tvrdí, že uplatnění kritérií PBT na sloučeniny mědi jde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů sledovaných nařízením č. 1107/2009, a že nařízení č. 1107/2009 obsahuje nesprávný výklad zásady obezřetnosti.
2. Podpůrně, druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila zásadu proporcionality, když zahrнула sloučeniny mědi do oblasti působnosti nařízení č. 2015/408.

Žaloba podaná dne 11. června 2015 – Polská republika v. Komise

(Věc T-316/15)

(2015/C 294/90)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 31. března 2015 [zveřejněno pod spisovou značkou C (2015) 2230] týkající se odmítnutí poskytnout finanční pomoc z Evropského fondu pro regionální rozvoj ve prospěch velkého projektu „Vytvoření inovativních služeb v centru společných služeb IBM ve Wroclavi“, jako části operačního programu „Inovativní hospodářství“, který je součástí strukturální pomoci v rámci cíle „Konvergence v Polsku“;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise nesprávně vyložila čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1080/2006⁽¹⁾, když měla za to, že investice na vytvoření center společných služeb a zejména na zaměstnání specialistů z odvětví informačních technologií za účelem rozvoje inovativních služeb nejsou „produktivní investice, které přispívají k vytvoření a zachování trvalých pracovních míst“ ve smyslu tohoto ustanovení, a že v důsledku toho nemohou být spolufinancovány ze zdrojů Evropského fondu pro regionální rozvoj.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise nesprávně vyložila podmínky pro schválení spolufinancování ze zdrojů Evropského fondu pro regionální rozvoj, když měla za to, že spolufinancovat lze jen investice, které mají „průlomový inovativní potenciál“, a z nesprávného posouzení projektu jako projektu, který není v souladu s prioritní osou Čtvrtého operačního programu „Inovativní hospodářství“ z důvodu absence inovativní povahy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení projektu, kdy Komise přijala závěr, že chybí odůvodnění schválení veřejné pomoci, a z nesprávného výkladu podmínek pro schválení spolufinancování z Evropského fondu pro regionální rozvoj, když Komise měla za to, že vyplacení dividend podle podmínek stanovených v projektu brání schválení spolufinancování.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise porušila zásadu loajální spolupráce a čl. 41 odst. 2 nařízení (ES) č. 1083/2006, když značně překročila lhůtu pro posouzení projektu, přičemž během tohoto přezkumu změnila přístup, pokud jde o možnost financování investic v odvětví služeb, a nezohlednila vysvětlení polských orgánů týkající se inovativnosti projektu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999 (Úř. věst. L 210, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. června 2015 – Ocean Capital Administration a další v. Rada

(Věc T-332/15)

(2015/C 294/91)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburk, Německo), First Ocean Administration GmbH (Hamburk), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Second Ocean Administration GmbH (Hamburk), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Third Ocean Administration GmbH (Hamburk), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburk), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburk), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburk), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburk), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburk), IRISL Maritime Training Institute (Teherán, Írán), Kheibar Co. (Teherán), Kish Shipping Line Manning Co. (Kish Island, Írán) (zástupci: P. Moser, QC, E. Metcalfe, Barrister, a M. Taher, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil rozhodnutí Rady 2013/497/SZBP ze dne 10. října 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP, a nařízení Rady (EU) č. 971/2013 ze dne 10. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 272, s. 1) za nepoužitelná na základě námítky protiprávnosti;
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/556 ze dne 7. dubna 2015, kterým se mění rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP (Úř. věst. L 92, s. 101), a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/549 ze dne 7. dubna 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 92, s. 12), v rozsahu, v jakém se uplatňují na žalobkyně;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.